

Sjómarksmálið og ella fiskimarkið

Harra blaðstjóri!

Tygum biðast at seta í blað tygara hesar minar hugleiðingar.

Nú fyri kortum, tá lógmans-røðan var til umrøðu í Útvarpinum, gekk fiskimarkið sum ein reyður tráður gjøgnum røðurnar, um ikki eins nógv hjá øllum røðarunum. Hetta var heldur einki at finna at. Hetta mál kann eingin ábyrgdarmaður snúva sær uttan um, tí við fiski stendur og fellur alt okkara samfelag. Menn hava verið og eru framvegis ógvuliga varnir við at taka stig til hetta ella hitt.

Tað dylist ikki burtur, at hetta stórmál verður alt meir og meir trýst nærri inn at okkum. Ongantið í søguni hevur livs-bjarging okkara staðið so í vága sum nú.

Ísland, okkara grannaland at kalla, hevur flutt sitt fiskimark út á 200 sjómil.

Kanada, Amerika og so Noreg koma vist nokk Íslandi á baki.

Tað má sigast ljóða álvarsligt. Av tí at vit føroyingar í stóran mun eru knýttir at fjarfiskiskapi.

Mín vón er tó kortini, at vit føroyingar fara í seinasta enda at fáa avmarkaðar sømdir innan fyri eitt rimiligt mark, sum vit kunnu fiska á. Hetta snýr seg um Ísland, tí um teir geva loyvi at fiska uttan fyri 200 sjómil, tá hava vit einki at siga takk fyri. Tað er eins og at vera koyrdur út í hitt æviga myrkur, har grátur og tannagrisl hoyrist.

Tað eg vildi við hesum brævi, var jú at lýsa mitt sýn upp á hesa sak.

Eg fegnast tó yvir eitt, og er tað tað, at føroyingar, so fáir og smáir vit eru, hava lagt eina gongda leið fyri dagin. Við at hava friðað ávis sjóekir til ávisar tíðir.

Har afturat hava vit tikið eisini onnur fyrivarni við nøgd av fiski. Tað skal tó ásannast, at eftir mínum tykki átti hetta at verið sett út í livið fyri kanska fleiri árum síðan. Hetta munnu nú stórar fiskiveiðitjóðir sum Stórabetland, Týskaland og onnur fleir innast inni ásaðna.

Tað er ikki hervið sagt, at hasi okkara áður umrøddu økir ikki áttu at økst um og friðað fisk alt eftir fiskifrøðinga sjónarmiðum.

Her skal eg skjóta inn, at hatta at føroyingar sjálvir á føroyaleiðini skulu eisini avmarka veiðu sína, vegna ov litlan ella minkandi fiskastovn, hatta átti ongantið at verið komið út í orð.

Tá er longu alt ov illa vorðið, tá vit sjálvir, sum avgjørt eksistera upp á fisk, og fiska ella hava fiskað hjá øðrum tjóðum aftur at tí, sum her heima kann veiðast.

Aftur til Íslands! Mær vitandi hevur Ísland bert flutt fiskimarkið út og aftur út. Henda seinasta útflytingin kann, um eg so má siga, — merkjast sum ein avbjóðing ella provokation.

Henda avmarkan nú í seinastuni í Íslandi kom helst sum ein yvirgangsskipan undan hesum, vit í dag standa vitni til.

Eftir teirra sjálvsfrásegð er

B
R
Ø
V

alt gingið aftur á hondina við fiskastovninum. Fyri hvørja ferð teir hava flutt út. Og tað veit hvørt mannsbarn, at støðan í dag er figgjarliga hættisligari

Framhald á síðu 8

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

Løgdu tit í Føroya størsta býi
fúsir út í mikla rættvís stríðið
styðja mong á skuggasiðu vóru
arbeiðsfólk, ið dagsins byrðar bóru.

Vatn í hav so nógu er síðan runnið,
illgongt var, men stórt og gott er vunnið
ungar kreftir fremstar nú í stríðnum
dugna øllum landinum og býnum.

Haldið á fram bæði menn og kvinnur
sannast skal, at flokkur verður stinnur
liviligt og nokk til allar hendur
ynskja tey, ið byggja hesar strendur.

gt.

Grindadøgurði er (tíverri) ikki hvønnndagsmatur

— men eru tygum so væl fyri,

borðreiðið tá eisini við

VÍKINGUR